ODLUKA VIJEĆA (ZVSP) 2021/1694

od 21. rujna 2021.

o potpori univerzalizaciji, provedbi i jačanju Konvencije o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 28. stavak 1. i članak 31. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku,

budući da:

(1) U Globalnoj strategiji za vanjsku i sigurnosnu politiku Europske unije iz 2016. („Globalna strategija EU-a”) ističe se da će Unija pojačati svoj doprinos kolektivnoj sigurnosti.

(2) U Globalnoj strategiji EU-a napominje se da Unija snažno podupire univerzalizaciju, potpunu provedbu i izvršavanje multilateralnih ugovora i režima u vezi s razoružanjem, neširenjem oružja i nadzorom naoružanja.

(3) Jednim takvim instrumentom, odnosno Konvencijom Ujedinjenih naroda o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj („Konvencija”), uređuje se uporaba u oružanom sukobu određenog konvencionalnog oružja za koje se smatra da uzrokuje pretjeranu patnju boraca ili neselektivnu štetu civilnom stanovništvu.

(4) Unija želi doprinijeti univerzalizaciji, provedbi i jačanju Konvencije kako bi ona i dalje bila snažan i učinkovit dio multilateralnog sustava razoružanja, neširenja oružja i nadzora naoružanja.

(5) Na Šestoj konferenciji za preispitivanje Konvencije, čije je održavanje predviđeno za prosinac 2021., trebaju se odrediti prioriteti Konvencije za sljedećih nekoliko godina, kao i strategije i mehanizmi za provedbu tih prioriteta.

(6) Unija želi doprinijeti učinkovitoj provedbi preporuka i odluka sa Šeste konferencije za preispitivanje Konvencije,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Unija podupire sljedeće projekte:

1. Priprema za Šestu konferenciju za preispitivanje Konvencije i daljnje postupanje nakon nje;
2. Potpora univerzalizaciji Konvencije;
3. Olakšavanje rasprava o nedovoljno istraženim, novim i međusektorskim pitanjima relevantnima za Konvenciju.

Detaljan opis tih projekata naveden je u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

1. Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku („VP”) odgovoran je za provedbu ove Odluke.

2. Tehničku provedbu projekata iz članka 1. obavlja Ured Ujedinjenih naroda za poslove razoružanja (UNODA).

UNODA obavlja svoju zadaću pod odgovornošću VP-a. U tu svrhu VP sklapa potrebne aranžmane s UNODA-om.

Članak 3.

1. Financijski referentni iznos za provedbu projekata iz članka 1. iznosi 1 603 517,64 EUR.

2. Rashodima koji se financiraju iz financijskog referentnog iznosa navedenog u stavku 1. upravlja se u skladu s postupcima i pravilima koji se primjenjuju na proračun Unije.

3. Komisija nadzire ispravnost upravljanja rashodima iz stavka 2. U tu svrhu sklapa potreban sporazum s UNODA-om. Tim sporazumom utvrđuje se da UNODA treba osigurati vidljivost doprinosa Unije na način koji odgovara opsegu tog doprinosa.

4. Komisija nastoji sklopiti sporazum iz stavka 3. što je prije moguće nakon stupanja na snagu ove Odluke. Komisija obavješćuje Vijeće o svim poteškoćama u tom procesu i o datumu sklapanja tog sporazuma.

Članak 4.

1. VP izvješćuje Vijeće o provedbi ove Odluke na temelju redovitih tromjesečnih izvješća koje priprema UNODA. Ta su izvješća temelj za evaluaciju koju provodi Vijeće.

2. Komisija izvješćuje Vijeće o financijskim aspektima projekata iz članka 1.

Članak 5.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Prestaje važiti 24 mjeseca nakon datuma sklapanja sporazuma iz članka 3. stavka 3. Međutim, ona prestaje važiti šest mjeseci nakon datuma njezina stupanja na snagu ako se u tom razdoblju ne sklopi takav sporazum.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. rujna 2021.

Za Vijeće
Predsjednik
G. DOVŽAN

PRILOG

PROJEKTNI DOKUMENT

Projekt za potporu univerzalizaciji, provedbi i jačanju Konvencije o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj – HR(2021) 124

OBRAZLOŽENJE I KONTEKST

Poznatija pod nazivom „Konvencija o određenom konvencionalnom oružju", Konvencija iz 1980. o zabrani ili ograničavanju uporabe određenog konvencionalnog oružja s pretjeranim traumatskim učinkom ili djelovanjem bez obzira na cilj (u daljnjem tekstu: Konvencija) stupila je na snagu 2. prosinca 1983. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda depozitar je Konvencije i protokola koji su joj priloženi.

Konvencija je ključan instrument međunarodnoga humanitarnog prava koji se sastoji od krovne konvencije kojom se utvrđuju opće područje primjene i pravila djelovanja te pet priloženih protokola, od kojih se svakim zabranjuje ili uređuje određena vrsta oružja. Svaki je protokol ujedno samostalan pravni instrument s vlastitim članstvom i, u određenim slučajevima, provedbenim mehanizmom.

Konvencija se pokazala fleksibilnim mehanizmom kojim se može riješiti širok raspon novih izazova u području sredstava i metoda ratovanja, čime se doprinosi kodifikaciji i postupnom razvoju međunarodnoga humanitarnog prava. Konkretno, tom je fleksibilnošću Konvenciji omogućeno da izvornim trima protokolima koji su doneseni 1980. doda nove protokole, odnosno Protokol IV. iz 1996. o osljepljujućem laserskom oružju i Protokol V. iz 2003. o eksplozivnim ostacima rata. Nadalje, područje primjene Konvencije i njezinih protokola prošireno je 2001. kako bi se primjenjivalo na oružane sukobe koji nisu međunarodnog karaktera. Osim toga, o raznim pitanjima koja nisu obuhvaćena protokolima raspravljalo se u sastavu Skupine vladinih stručnjaka, a među posljednjima su bile nove tehnologije u području smrtonosnih autonomnih oružanih sustava.

1. PROJEKTI

1.1. Projekt 1.: Priprema za Šestu konferenciju za preispitivanje i daljnje postupanje nakon nje

1.1.1. Svrha projekta

Šesta konferencija za preispitivanje Konvencije, koja bi se trebala održati u prosincu 2021., pruža visokim ugovornim strankama priliku da provedu sveobuhvatno preispitivanje funkcioniranja i statusa Konvencije i njezinih protokola te da ocijene napredak u provedbi nedavnih odluka. Od visokih ugovornih stranaka ujedno se očekuje da odrede prioritete Konvencije za sljedećih nekoliko godina, kao i strategije i mehanizme za provedbu tih prioriteta. Mnogi smatraju da je 2021. ključan trenutak za određivanje daljnjih koraka u vezi s Konvencijom.

Zbog ograničenog broja dana predviđenih za sastanak Pripremnog odbora i samu Konferenciju te zbog širokog raspona pitanja koja su relevantna za Konvenciju i koja bi se mogla riješiti u okviru Konferencije, u kombinaciji s činjenicom da je pandemija bolesti COVID-19 utjecala na mogućnost održavanja uobičajenog savjetodavnog postupka u sklopu pripreme za tako važan korak kao što je konferencija za preispitivanje, naglašena je potreba za potporom pripremnom radu Konferencije u smislu sadržaja, čime se dopunjuje formalni proces. Nadalje, zbog raznolikosti sektora (vojni, humanitarni, diplomatski, znanstveni) koji su uključeni u osiguravanje usklađenosti s provedbom Konvencije, održavanje dijaloga s više dionika koji obuhvaćaju stručno znanje na nacionalnoj i regionalnoj razini prije Konferencije postaje ne samo poželjno nego i nužno za smislenu konferenciju za preispitivanje.

Kako bi se održao zamah za sadržajnu pripremu Šeste konferencije za preispitivanje, ovim se stupom nastoji, u bliskoj koordinaciji s dužnosnicima u Ženevi zaduženima za Konvenciju, razmotriti rad obavljen posljednjih godina, uključujući procjenu ostvarenog napretka i neriješena pitanja. Aktivnosti u tom smjeru bile bi potpora visokim ugovornim strankama u: i. stjecanju najnovijih znanja o relevantnom razvoju događaja u vezi s Konvencijom i svakim od njezinih protokola, ii. utvrđivanju nedostataka i izazova u provedbi Konvencije i načina za njihovo prevladavanje, iii. pravodobnom određivanju mogućih tema koje bi se mogle razmotriti na Konferenciji za preispitivanje i iv. utvrđivanju povezanih nacionalnih i regionalnih stajališta, kao i izradi mogućih prijedloga za razmatranje na Konferenciji. Cilj je u najvećoj mogućoj mjeri pružiti mogućnost za utemeljenije i detaljnije rasprave, a time i sadržajne rezultate na Šestoj konferenciji za preispitivanje.

Osim toga, konferencija za preispitivanje ujedno je prilika za procjenu i daljnji razvoj postojećih alata, izvora informacija i mehanizama za provedbu Konvencije, kao što su nacionalna godišnja izvješća o cjelokupnoj Konvenciji, izmijenjenom Protokolu II. i Protokolu V. Uvažavajući vrijednost izvješćâ u pogledu pružanja informacija o politici i djelovanju na razini pojedinih zemalja, kao i o međunarodnoj suradnji i pomoći, na Petoj konferenciji za preispitivanje 2016. predsjednicima godišnjih sastanaka visokih ugovornih stranaka bilo je zadano da potiču više stope izvješćivanja. Međutim, stope su obično ispod 60 %, a sustavna i kvalitativna analiza izvješća još nije provedena. Drugi je primjer strategija za promicanje međunarodne tehničke pomoći i jačanje nacionalnih kapaciteta za suzbijanje prijetnji koje predstavljaju improvizirane eksplozivne naprave (IED). To obuhvaća dobrovoljni upitnik iz 2015., čija će se revidirana verzija predstaviti 2021., i Deklaraciju o improviziranim eksplozivnim napravama iz 2016., s naglaskom na sprečavanju, razmjeni informacija, ublažavanju prijetnji i obrazovanju o rizicima.

Nakon Konferencije za preispitivanje održat će se rasprave kako bi se razradile strategije i daljnje mjere namijenjene provedbi odluka donesenih na toj konferenciji, i to u bliskoj koordinaciji s dužnosnicima zaduženima za Konvenciju. U takvim će se raspravama nastojati podupirati visoke ugovorne stranke u utvrđivanju praktičnih načina za praćenje nacionalnih i regionalnih napora uloženih u provedbu tijekom petogodišnjeg razdoblja do Sedme konferencije za preispitivanje.

1.1.2. Očekivani rezultati projekta

a) Dijalozi s više dionika namijenjeni razmjeni širokog raspona stajališta o usklađenosti s Konvencijom.

b) Zajedničko razumijevanje visokih ugovornih stranaka u pogledu prioritetnih područja za pripremu Konferencije za preispitivanje.

c) Povećana svijest i doprinosi nacionalnih stručnjaka za Konvenciju.

d) Bolje razumijevanje od strane delegata zaduženih za Konvenciju u pogledu izazova provedbe na nacionalnoj i regionalnoj razini i načina rješavanja takvih poteškoća.

e) Mogućnosti da visoke ugovorne stranke izrade i pojasne prijedloge koji će se predstaviti na Šestoj konferenciji za preispitivanje.

f) Potpora dužnosnicima u sadržajnoj pripremi Šeste konferencije za preispitivanje i u provedbi odluka s te konferencije.

1.1.3. Opis projekta

Prije i nakon Šeste konferencije za preispitivanje održat će se najviše četiri tematska sastanka o:

i) pitanjima o kojima se raspravljalo od posljednje Konferencije za preispitivanje održane 2016. i koja zahtijevaju daljnju analizu,

ii) nedavnom razvoju događaja koji su relevantni za ključne članke i pet protokola Konvencije,

iii) mogućnostima za pružanje pomoći dužnosnicima u provedbi odluka donesenih na Šestoj konferenciji za preispitivanje.

Održat će se prethodna savjetovanja s dužnosnicima zaduženima za Konvenciju i visokim ugovornim strankama kako bi se odredila glavna tema svakog sastanka. Cilj sastanaka bit će olakšavanje dijaloga među visokim ugovornim strankama. Sastanci će uključivati stručna izlaganja, a predstavnici različitih sektora, uključujući vladu, civilno društvo i akademsku zajednicu, imat će priliku za razmjenu mišljenja. Posebice, sastanci o drugoj skupini tema pomoći će visokim ugovornim strankama da se pripreme za preispitivanje svakog članka i protokola Konvencije koje će se obaviti na Konferenciji za preispitivanje. Točnije, visokim ugovornim strankama bit će osigurani elementi s pomoću kojih će se utvrditi bi li za neki članak Konvencije ili njezinih protokola bilo korisno pomnije preispitivanje, daljnje postupanje ili izmjena s obzirom na trenutačne trendove i izazove. Nakon svakog sastanka sastavljat će se sažetak rasprava.

Ako bude dovoljno vremena prije Konferencije za preispitivanje, organizirat će se regionalne ili podregionalne radionice kako bi se nacionalnim stručnjacima omogućilo da u manjim skupinama sudjeluju u daljnjim raspravama o zaključcima tematskih sastanaka. Ciljana publika bit će diplomati, predstavnici sektora obrane i nacionalne agencije za protuminsko djelovanje visokih ugovornih stranaka. Bit će pozvane i regionalne organizacije i države potpisnice. Razmotrit će se i posebno informiranje visokih ugovornih stranaka koje nisu sudjelovale u nedavnim postupcima u vezi s Konvencijom kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri uključila različita stajališta i postiglo bolje razumijevanje izazova s kojima se te države suočavaju. Radionicama se nastoji poticati zajedničko razumijevanje ključnih pitanja i razmjenjivati informacije o nacionalnim i regionalnim naporima uloženima u provedbu Konvencije, što može doprinijeti konceptualizaciji prijedlogâ za razmatranje na Konferenciji za preispitivanje. ([1])

Nadalje, radionice bi mogle pomoći visokim ugovornim strankama u procjeni učinkovitosti postojećih alata ili vodiča za provedbu Konvencije i utvrđivanju potrebe za novima kako bi se dodatno poduprli nacionalni napori u tom pogledu, uključujući aktivniju razmjenu informacija među državama. Na primjer, sjednice mogu biti posvećene istraživanju zajedničkih značajki i trendova u nacionalnim godišnjim izvješćima o usklađenosti s Konvencijom, izmijenjenim Protokolom II. i Protokolom V., kao i načina na koje bi se doprinijelo sparivanju država kojima je potrebna tehnička pomoć i onih koje su voljne pružiti tu pomoć. Osim toga, na sjednicama bi se mogla preispitati učinkovitost i mogući nedostaci strategije za borbu protiv improviziranih eksplozivnih naprava u okviru Konvencije, na temelju utvrđivanja izazova u nacionalnoj i regionalnoj regulativi, pripremljenosti i kapaciteta za uklanjanje prijetnje koju predstavljaju improvizirane eksplozivne naprave. U tom će se pogledu ovim projektom nastojati poboljšati sistematizacija i digitalizacija standardiziranih informacija iz nacionalnih izvješća, čime se može povećati dostupnost informacija i transparentnost te pojačati analiza i donošenje odluka na temelju podataka.

1.2. Projekt 2.: Potpora univerzalizaciji

1.2.1. Svrha projekta

Konvencija ima 125 visokih ugovornih stranaka i četiri države (Egipat, Nigerija, Sudan i Vijetnam) koje su potpisale, ali nisu ratificirale Konvenciju. Unatoč tome što je prilagodljiva i relevantna za velik niz gorućih globalnih pitanja, stopa univerzalizacije Konvencije niža je od 50 % u određenim regijama, što uzrokuje ograničen geografski doseg pridržavanja njezinih normi i utječe na uključivost i raznolikost perspektiva u ključnim raspravama.

Plan djelovanja za promicanje univerzalnosti Konvencije koji je donesen na Trećoj konferenciji za preispitivanje uspješno je poduprt Zajedničkom akcijom EU-a 2007/528/ZVSP od 23. srpnja 2007., što je dovelo do povećanja broja visokih ugovornih stranaka Konvencije sa 100 u 2006. na 110 u 2009. ([2]) Na Petoj konferenciji za preispitivanje održanoj 2016. visoke ugovorne stranke Konvencije prepoznale su da je univerzalizacija ključna za uspjeh Konvencije te su ovlastile dužnosnike da razmotre izradu novog akcijskog plana (CCW/CONF.V/10). Cilj je ovog projekta poduprijeti države koje nisu stranke kako bi bolje razumjele svrhu i funkcioniranje Konvencije, kao i prednosti pristupanja Konvenciji, te ih potaknuti da se više uključe u sastanke i relevantne aktivnosti u vezi s Konvencijom. Njime se nastoje analizirati izazovi u

([1]) Ako uvjeti ne dopuštaju organizaciju regionalnih ili podregionalnih radionica prije Konferencije za preispitivanje, one će se smatrati postkonferencijskim aktivnostima za praćenje provedbe odluka s te konferencije. Zaključci regionalnih rasprava i prijedlozi koji iz njih proiziđu podijelit će se s delegatima sa sjedištem u Ženevi kako bi se doprinijelo njihovoj izradi plana u tu svrhu.

([2]) Četiri države iz Afrike, dvije s Bliskog istoka i Sredozemlja, jedna iz srednje Azije, jedna iz Latinske Amerike i Kariba te dvije iz Europe.

promicanju univerzalnosti Konvencije i pomoći dužnosnicima i državama u koordiniranom, održivom i inovativnom informiranju. Nadalje, u okviru projekta očekuje se proširenje i održavanje mreže stručnjaka i stručnjaka na nacionalnoj razini koji će nakon projektnog ciklusa nastaviti surađivati sa zajednicom koja se bavi Konvencijom. Time bi im se omogućilo da podižu svijest i razumijevanje Konvencije na regionalnim i domaćim forumima, među ostalim da iskoriste mogućnosti da se stranke koje nisu visoke ugovorne stranke pridruže Konvenciji. Takvom će se mrežom zauzvrat proširiti skupina govornika za sastanke stručnjaka u okviru Konvencije.

S obzirom na to da se zbog zahtjeva da države pristanu na obvezivanje najmanje dvama protokolima prilikom pristupanja Konvenciji članstvo u svakom protokolu razlikuje, ovim će se projektom poduprijeti i univerzalizacija protokolâ Konvencije. ([3])

1.2.2. Očekivani rezultati projekta

a) Doprinos uspostavi koordiniranog, strateškog pristupa univerzalizaciji među dužnosnicima i visokim ugovornim strankama.

b) Bolje razumijevanje Konvencije među relevantnim nacionalnim tijelima i stručnjacima.

c) Stvaranje mreže stručnjaka za kontinuirani angažman u okviru napora uloženih u univerzalizaciju i provedbu Konvencije na nacionalnoj ili regionalnoj razini.

d) Veći broj stranaka koje nisu visoke ugovorne stranke, a koje su se obvezale pridružiti Konvenciji i sudjelovati u aktivnostima u okviru te Konvencije.

e) Geografski uravnoteženije pridržavanje Konvencije i njezinih protokola.

f) Razvoj elemenata koje dužnosnici trebaju razmotriti s ciljem moguće izrade ažuriranog Akcijskog plana za univerzalizaciju.

1.2.3. Opis projekta

Održat će se najviše šest podregionalnih radionica s ciljem univerzalizacije. U skladu s najnovijim planom djelovanja za univerzalizaciju ([4]) prioritet će imati države koje nisu stranke, a koje su pogođene problemom mina i eksplozivnih ostataka rata, te regije s niskim razinama pridržavanja, kako je predloženo u nastavku:

Regija	**Ciljane podregije**
Afrika	Sve
Azija i Pacifik	Jugoistočna Azija Pacifik
Istočna Europa	Kavkaz
Latinska Amerika i Karibi	Karibi

Trajanje i sadržaj radionica bit će prilagođeni podregionalnim kontekstima, prioritetima i kapacitetima, uključujući utjecaj različitih vrsta oružja u nadležnosti Konvencije. Projekt će se provoditi u bliskoj koordinaciji s trima regionalnim centrima UNODA-e u Africi, Aziji te Pacifiku, Latinskoj Americi i Karibima.

S obzirom na važnost vojnog stručnog znanja i humanitarnog djelovanja za provedbu Konvencije, uz diplomatske stručnjake u području politika bit će pozvani i predstavnici sektora obrane te nacionalnih agencija za razminiranje i borbu protiv eksploziva. Na radionicama će se također zahtijevati sudjelovanje visokih ugovornih stranaka Konvencije iz odgovarajuće regije kako bi se omogućila istorazinska razmjena, kao i sudjelovanje predstavnika regionalnih organizacija. Kada je to moguće, pozivaju se dužnosnici zaduženi za Konvenciju i delegati iz odgovarajućih država koje nisu stranke, a koji su smješteni u Ženevi.

([3]) Protokol I. o neprepoznatljivim fragmentima (118 visokih ugovornih stranaka), izmijenjeni Protokol II. o zabrani ili ograničenju uporabe mina, mina iznenađenja i drugih naprava, kako je izmijenjen 3. svibnja 1996. (106 visokih ugovornih stranaka), Protokol III. o zabrani ili ograničenju uporabe zapaljivog oružja (115 visokih ugovornih stranaka), Protokol IV. o oslepljujućem laserskom oružju (109 visokih ugovornih stranaka) i Protokol V. o eksplozivnim ostacima rata (96 visokih ugovornih stranaka). Izvorni Protokol II. donesen 1980. i dalje je na snazi s 95 visokih ugovornih stranaka, od kojih nekolicina nije pristupila njegovoj izmijenjenoj verziji.

([4]) Ubrzani plan djelovanja za univerzalizaciju Konvencije i protokola koji su joj priloženi (CCW/CONF.IV/4/Add.1).

Za stranke koje nisu visoke ugovorne stranke, a koje pokažu interes za pristupanje Konvenciji tijekom podregionalnih radionica može se organizirati dijalog za određenu zemlju koji bi uključivao veću skupinu dionika. Osim toga, svi sudionici radionica ponovno će se kontaktirati kada projekt bude pri kraju kako bi se zatražile povratne informacije i preispitao napredak.

Usto će se organizirati rasprave u malim skupinama među visokim ugovornim strankama određenog protokola i onima koje su stranke Konvencije, ali nisu pristupile protokolu, kako bi one prve mogle odgovoriti na bojazni i pitanja potonjih u pogledu nacionalne provedbe i usklađenosti. Time se promiče univerzalnost Konvencije u cjelini, ali i protokolâ.

Razni obrazovni materijali i materijali za informiranje o Konvenciji prikupljat će se ili izrađivati te će biti dostupni na stranici posvećenoj projektu na internetskim stranicama UNODA-e. Ovaj projekt temeljit će se na uspjehu i poukama aktivnosti univerzalizacije provedenih u okviru Zajedničke akcije Vijeća Europske unije iz 2007. za potporu Konvenciji o određenom konvencionalnom oružju (2007/528/ZVSP), kao i na sličnim naporima drugih konvencija o razoružanju sa sjedištem u Ženevi.

1.3. Projekt 3.: Olakšavanje rasprava o nedovoljno istraženim, novim i međusektorskim pitanjima relevantnima za Konvenciju

1.3.1. Svrha projekta

Cilj je ovog projekta utvrditi i raspraviti, u bliskoj koordinaciji s dužnosnicima zaduženima za Konvenciju, nedovoljno istražena, nova i međusektorska pitanja relevantna za Konvenciju kako bi se dopunio formalni proces. S pomoću aktivnosti visokim će se ugovornim strankama Konvencije pružiti neformalan forum sa sjedištem u Ženevi za istraživanje tih pitanja putem razmjene s više dionika kako bi se postiglo bolje razumijevanje veza između različitih pitanja i osigurala komplementarnost napora unutar sektora i među njima.

1.3.2. Očekivani rezultati projekta

a. Sveobuhvatni i međuregionalni dijalozi s više dionika kako bi se pratila pitanja koja su nedovoljno istražena tijekom sastanaka u vezi s Konvencijom i drugih foruma.

b. Priprema rezultata i zaključnih dokumenata u kojima se navode pitanja o kojima se raspravljalo i u koje se, prema potrebi, uključuju ciljevi i preporuke za daljnje djelovanje kako bi se pružio sadržajan doprinos sastancima u vezi s Konvencijom, posebno sastancima stručnjaka.

c. Stvaranje mreže stručnjaka, međunarodnih i regionalnih organizacija, akademske zajednice, civilnog društva, industrije i mladih kako bi sudjelovali u raspravama o Konvenciji.

d. Širenje inicijativa, događaja i analitičkih nalaza koji su povezani s Konvencijom i relevantni za nju unutar mreže i među širom publikom.

e. Promicanje veće rodne raznolikosti među stručnjacima koji sudjeluju na sastancima u vezi s Konvencijom i povezanim raspravama.

1.3.3. Opis projekta

Već se može utvrditi niz aktivnosti, dok će se druge pojaviti kao rezultat odluka sa Šeste konferencije za preispitivanje kad se projekt bude provodio. Potom će se u okviru projekta utvrditi pitanja koja su trenutačno još nedovoljno istražena, ali zaslužuju daljnju analizu i raspravu. Na temelju tog postupka održat će se niz hibridnih okruglih stolova i seminara / internetskih seminara pod vodstvom akademske zajednice i industrije koji će biti namijenjeni stručnjacima s ciljem da se ta pitanja dodatno istaknu i ispitaju. Prijedlozi tema uključuju, među ostalim, razvoj Konvencije, inovativne pristupe kako bi se ispunila svrha i ciljevi Konvencije i njezinih protokola, kao i smisleno sudjelovanje žena u odlukama o razoružanju, politikama i programiranju. Osim toga, i koliko je to moguće, na marginama sastanaka u vezi s Konvencijom u Ženevi će se organizirati popratni događaji u vezi s tim temama.

Nadalje, zabilježit će se ključni akteri u vladama, međunarodnim i regionalnim organizacijama, akademskoj zajednici, civilnom društvu, skupinama mladih i industriji, kao i njihove postojeće i planirane inicijative koje bi mogle obogatiti rasprave o Konvenciji kako bi se doprinijelo budućim naporima uloženima u provedbu. Na temelju toga prikupljat će se i širiti informacije o predstojećim događanjima i inicijativama koje organiziraju ključni akteri, kao i o nalazima i zaključcima studija i istraživanja relevantnih za Konvenciju.

Rezultati i ishodi svih aktivnosti u okviru ovog projekta prikupljat će se, ako to bude moguće i ako se bude smatralo korisnim, te će biti dostupni javnosti, među ostalim, kako bi se uključili novi dionici na geografski i jezično uključiv način. Nadalje, ako to bude moguće i primjereno, osmislit će se daljnje aktivnosti u okviru kojih će se provoditi savjetovanja s ključnim dionicima kao što su sadašnji dužnosnici zaduženi za Konvenciju te njihovi prethodnici.

2. METODOLOGIJA

Aktivnosti ovog projekta uglavnom će se provoditi putem interneta, a materijali će se izrađivati i distribuirati digitalnim putem. Među iznimkama koje treba istaknuti jesu aktivnosti za koje je fizička prisutnost moguća i koje se ne mogu se zamijeniti aktivnostima na daljinu ili za koje bi održavanje uživo bilo troškovno učinkovitije od virtualnog formata. Osim toga, sažeci tematskih sastanaka i stručnih rasprava objedinit će se i staviti na raspolaganje visokim ugovornim strankama Konvencije i drugim zainteresiranim akterima na internetskim stranicama posvećenima projektu.

3. IZVJEŠĆIVANJE I OCJENA

UNODA će Visokom predstavniku i Komisiji dostaviti konačno financijsko i narativno izvješće koje sadržava, među ostalim, pouke te sažeto izvješće o ostvarenom napretku svakih šest mjeseci.

4. TRAJANJE

Predlaže se da provedba projekta traje 24 mjeseca.

5. VIDLJIVOST EU-a

Poduzet će se sve odgovarajuće mjere kako bi javnost bila upoznata s činjenicom da je Unija financirala provedene aktivnosti. Takve će se mjere provoditi u skladu s Priručnikom Komisije za komunikacije i vidljivost vanjskog djelovanja EU-a koji je utvrdila i objavila Europska komisija. Vidljivost doprinosa Unije osigurat će se primjerenim brendiranjem i publicitetom, isticanjem uloge Unije, osiguravanjem transparentnosti njezinih djelovanja i jačanjem svijesti o razlozima za ovu Odluku, kao i o potpori Unije za ovu Odluku i rezultatima te potpore. Na materijalima izrađenima u okviru projekata zastava Unije isticat će se na vidljivome mjestu u skladu sa smjernicama Unije za pravilnu upotrebu i reproduciranje zastave.

6. PROVEDBENA AGENCIJA

Za provedbu ovog projekta bit će zadužena UNODA, u skladu sa sporazumom o doprinosu koji trebaju sklopiti Europska komisija i UNODA.

Projekt će se provoditi u bliskoj suradnji i koordinaciji s trima regionalnim centrima UNODA-e u Africi, Aziji te Pacifiku, Latinskoj Americi i Karibima. Aktivno će se tražiti mogućnosti za zajedničke ili daljnje aktivnosti s partnerima (kao što su UNIDIR, ICRC i UNMAS) i drugim organizacijama, prema potrebi, kako bi se izbjeglo udvostručivanje, povećao učinak svakog napora i maksimalno proširili rezultati.